

РЕШЕНИЕ

№ 785

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 11 декември 2013г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на десети декември през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря Е.В. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД №853 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА СОФИЙСКА ОБЛАСТ“ (Д „ИТСО“) – СОФИЯ, против решение №489 от 04.07.2014 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №515 по описа на съда за 2014 г.

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление (НП) №23-2307092/05.12.2013 г. на Директор на Д „ИТСО“ - София, издадено срещу „ДЕМИ ТРЕЙД“ ЕООД, в качество работодател по смисъла на §1, т. 1 от Кодекса на труда (КТ), ЕИК***, седалище и адрес на управление гр. П.***, представлявано от Я. В. П.***, с което за нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 (три хиляди) лв.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно, като постановено в нарушение на материалния закон. Излагат се доводи за законосъобразност на проведеното административнонаказателно производство, касателно компетентност на актосъставителя и издателя на НП, съответствие на акта и НП с изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, съобразяване на производството със сроковете по чл. 34 на ЗАНН, липса на допуснати в производството по налагане на административно наказание съществени процесуални нарушения и правилно приложение на материалния закон предвид доказателствата, събрани във връзка с преписката. По същество жалбоподателят сочи, че първоинстанционния съд не е обсъдил правилно и поотделно и в съвкупност, събраните във връзка със спора доказателства, което го е довело до погрешни фактически и правни изводи. Пороците, които жалбоподателят сочи, съдът определя като допуснато с решението на първа съдебна инстанция нарушение на закона - касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК във вр. с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН.

От касационния съд жалбоподателят и административнонаказващ орган иска да отмени атакувания съдебен акт, като по същество потвърди процесното наказателно постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба, „ДЕМИ ТРЕЙД“ ЕОО, гр. Перник, се представлява от адв. М.***, който от негово име възразява срещу доводите

изложени в жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник дава заключение, че атакуваното решение на районния съд е правилно и законосъобразно и предлага същото да бъде потвърдено.

Административен съд - Перник, касационен състав, след като съобрази наведените в жалбата оплаквания, събраните по делото доказателства и становищата на страните и прокуратурата, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 от АПК, от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Обжалваното решение не страда от посочените в жалбата пороци, които да са достатъчно основание за неговото касиране. Извършвайки проверка на съдебния акт във връзка с доводите на жалбоподателя и предвид фактите така, както са установени пред районния съд, настоящият касационен състав намира правилен изводът на първата съдебна инстанция за необходимост от отмяна на процесното наказателно постановление. Съображенията са следните:

За да постанови обжалваното решение Районен съд - Перник, въз основа на представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства е приел за безспорно от фактическа страна за изцяло установени фактическите констатации, отразени в акта за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него НП. Съгласно описаното в тях, при постановяване на атакувания съдебен акт, районният съд е приел, че правното основание, на което е издадено наказателното постановление, е неотнормено към установените по случая факти.

Първоинстанционният съд, събрал относимите към спора доказателства, е установил правилно фактическата обстановка. В изпълнение на задължението си за извършване на проверка на издаденото наказателно постановление, решаващият съд е констатирал, че описаното в него нарушение е несъставомерно по посочената за нарушена законова разпоредба, тъй като съставът на нарушението по делото административнонаказващият орган не представил убедителни доказателства за констатациите на актосъставителя относно обективен признак от състава на чл. 62, ал. 3 от КТ, а именно: невръчването на екземпляр от уведомлението по чл. 63, ал. 2 от КТ преди допускане на лицето до работа, тъй като факт на връчването се установявал посредством вписване в долната част на сключения между страните трудов договор, че такова заверено от ТД на НАП копие е получено от работника. Тези изводи по фактите са мотивирали районния съд да отмени процесното наказателно постановление поради неосъществяване от страна на наказаното лице на вменения му административнонаказателен състав.

Правилно е решението на Районен съд - Перник, че процесното наказателно постановление е незаконосъобразно, тъй като деянието е несъставомерно, макар касационния състав да не споделя мотивите и изводите относно приложимия материален закон във връзка с доказателствата, тъй като налице са други основания за отмяна.

Съставът на нарушението, за което ответникът по жалба е привлечен към административнонаказателна отговорност се съдържа в разпоредбата на чл. 63, ал. 2 от КТ. Посочената норма на КТ съдържа забрана за работодателя, да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави документите по ал. 1, а именно: екземпляр от сключения трудов договор, подписан и от двете страни и заверено копие на уведомлението до ТД на НАП за така сключения трудов договор. В процесния случай работодателят е санкциониран заради това, че е допуснал до работа лице, без да му предостави заверено копие от уведомлението до ТД на НАП. Нарушението предполага сключен трудов договор и изпратено до ТД на НАП уведомление. С оглед

установеното по фактите пред първа съдебна инстанция, към момента на установяване на нарушението трудов договор е бил сключен, но уведомление към същия този момент - 08.11.2013 г., 12:40 часа, не е изпращано и регистрирано в ТД на НАП, като е изпратено и регистрирано в ТД на НАП на 08.11.2013 г., **но** в 14:15 часа, за което по делото са налице надлежни доказателства. Следователно практически невъзможно е, както към момента на установяване на нарушението, така и към датата на подписване на трудовия договор, заверено копие от уведомлението до ТД на НАП да е било връчено, поради липсата на удостоверяване на фактическото извършване на посоченото задължение за изпращане на уведомление към този момент. С други думи към датата на подписване на трудовия договор, към датата на допускане на лицето до работа и към датата и часа на установяване на нарушението, уведомление до ТД на НАП не е изпращано, т.е. такова обективно не е съществувало, така че заверено копие от същото да е възможно да бъде връчено. Доколкото изпращането на уведомление за сключен трудов договор е юридически факт, който следва да бъде осъществен, за да бъде връчено заверено копие от същото, то неправилно допускането до работа без връчване на посочения документ в процесния случай е възприето от органите на административнонаказателното обвинение като повод за реализиране отговорност на дружеството за нарушение на посочената разпоредба на закона. Предоставянето на работника на заверено копие от уведомлението до ТД на НАП за сключения с работодателя трудов договор предполага изпратено такова уведомление преди момента на допускане до работа на работника, какъвто факт не е удостоверено да е осъществен. За да е възможно забраната на чл. 63, ал. 2 от КТ в частта ѝ, отнасяща се до уведомлението да не бъде съобразена, работодателят следва да е изпълнил предписанието на нормата на чл. 62, ал. 3 от КТ, а именно: в срок до 3 работни дни от сключването на трудовия договор да изпрати уведомление до компетентната ТД на НАП за така сключения трудов договор. При тези изводи налице е несъответна на установеното по фактите правна квалификация, което косвено рефлектира върху наличието на законово изискваните от чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН реквизити, съществено нарушава правото на защита на нарушителя, като освен това фактите не кореспондират с приложения материален закон.

С оглед изложените съображения и тъй като спорът е изяснен от фактическа страна, настоящия състав след извършената проверка по чл. 218 от АПК счита, че Районен съд - Перник, като е отменил процесното наказателно постановление макар и при други мотиви, е постановил и законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №489 от 04.07.2014 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №515 по описа на съда за 2014 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/